

CO BYLO DÁL

JELEN & JANA KIRSCHNER

Někdy si říkám,
jestli ještě znáš mé jméno,
a jak často na mě myslíš,
když jdeš spát.
Na zítřek v televizi hlásí zataženo,
a v mé hlavě už tak bude napořád.

Život jde dál, lásko,
musíme si zvykat,
a není dobrý na té cestě
zůstat sám.
Pro jeden smutek
nemá cenu stokrát vzlykat,
když má svět
otevřenou náruč dokořán.

**A co bylo dál, jenom vítr, áá,
po nebi se mraky honily.
A co bylo dál, jenom vítr, áá
stromy se až k zemi sklony.**

V uších mi pořád zněly
tvoje něžný věty,
a do vlasů ti sedal bílejší sníh.
Z oblohy černý jak díra mezi světy,
se na mě snášel a studil na dlaních.

REFRÉN

V tom baru nevěděli,
že je venku krize,
z rádia zpíval Cohen
"Lásko, jsem tvůj muž".
Tys vešla dovnitř
jak zhmotnění mé vize,
jako když do srdce
mi někdo vrazí nůž.

REFRÉN

REFRÉN